

Sygn. akt II CSK 174/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa I. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...] i Ministrowi Zdrowia
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Ponadto przedstawione zagadnienie prawne powinno być przydatne dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Przesłanek tych nie spełnia zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej związane z wtórną dla rozstrzygnięcia sprawy kwestią istnienia adekwatnego związku przyczynowego, jako jednej z przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. Niezależnie bowiem od sposobu rozstrzygnięcia tego zagadnienia podstawą oddalenia powództwa było uznanie za skutecznego podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia dochodzonego roszczenia. Wprawdzie w skardze kasacyjnej powódka podniosła zarzuty naruszenia prawa

materialnego (art. 442 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny (Dz.U. Nr 80, poz. 538) oraz art. 442¹ § 1 i 3 k.c. i art. 5 k.c.) oraz procesowego (art. 233 § 1 w zw. z art. 382 k.p.c.) zmierzające do podważenia zasadności stanowiska Sądu drugiej instancji odnośnie do skuteczności podniesionego zarzutu przedawnienia, jednakże nie wskazała w skardze, aby związane z tym było istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawa względnie, aby skarga w tym zakresie była oczywiście uzasadniona. Dodatkowo przy tym należy zauważyć, iż w części dotyczącej zarzutu przedawnienia zarzuty skargi opierają się na kwestionowaniu przyjętych przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych w następstwie wadliwej oceny dowodów, co w postępowaniu kasacyjnym, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., jest niedopuszczalne.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.